

«شرق» وضعیت اقتصادی سالن‌های سینما و تماشاخانه‌ها را بررسی می‌کند

«صحنه» جان می‌گیرد؟

شرایط خوبی را تجربه نکرده‌اند. هم‌راه استقبالی از نمایش‌های روی صحنه نداشتیم؛ به این شکل که حتی اگر نمایشی هم روی صحنه بود، مخاطبی نداشت. اما در نیمه دوم آبان به بعد، در ۲۰ روز اخیر، بیش از ۱۲،۱۰ گروه به مجموعه نوفل‌لوشاتو مراجعه کردند و درخواست اجرای نمایش در این مجموعه را داشتند. بنابراین تعداد متقاضیان اجرا بیشتر شده و همین موضوع نشان می‌دهد هنرمندان بیشتری تمایل دارند نمایشی روی صحنه بپردازند. در دو، سه هفته اخیر تعداد متقاضیان چشمگیر بوده است و پیش‌بینی می‌کنم از دی‌ماه تعداد متقاضیان افزایش بیشتری خواهد داشت و طبیعی است که مخاطبان نمایش‌های روی صحنه هم بیشتر می‌شوند.»

نامور ادامه داد: «طبیعی است که انتظار نداریم همه‌چیز به این زودی مثل سابق شود. اما همان‌طورکه اشاره کردم، ما به‌عنوان مدیران سالن‌های خصوصی چاره‌ای نداریم و باید به فعالیت‌مان ادامه دهیم و چراغ مجموعه را روشن نگه داریم. ضمن اینکه رشته تحصیلی من و ۷۰ درصد از دوستانی که در این مجموعه کار می‌کنند، تئاتر است و درآمدزایی ما هم از این بخش است.»

او در پاسخ به این پرسش که در این مدت حمایتی از سمت دولت متوجه بخش خصوصی شده است یا خیر؟ گفت: «در دوران کرونا مدام به این موضوع معترض بودیم که چرا دولت به بخش خصوصی کمکی نمی‌کند. در آن دوران دست‌کم می‌توانستیم این گلایه‌ها را مطرح کنیم و گوش شنوایی بود.

در چند ماه اخیر اما شرایط متفاوت‌تر شده است. درخواست بسیاری از سالن‌داران بخش خصوصی در هفته‌های گذشته این بود که مدیران به سالن‌های ما سری بزنند و در جریان شرایط بحرانی‌ای که ایجاد شده، قرار بگیرند. درحال‌حاضر هیچ حمایتی از ما نشده است و من نگران این موضوع هستم. دولتی که روی بخش خصوصی تصدی‌گیری دارد، چرا فکری برای شرایط نابسامان مجموعه‌های بخش خصوصی نمی‌کند؟ یا روی فعالیت‌های ما نظارت نشود و من بر اساس ضوابط مشخص کارم را انجام بدهم یا اگر نظارتی وجود دارد، در چنین شرایطی که من از طریق فعالیت مجموعه به دولت کمک می‌کنم، باید حمایت شوم.»

او در بخش دیگری از صحبت‌هایش گفت: «واقعیت این است که ۷۰ درصد از تئاترهای شهر تهران در بخش خصوصی اجرا می‌روند. وقتی بار به این سنگینی روی دوش بخش خصوصی است، چرا دولت از ما حمایت نمی‌کند؟ تا گلایه‌ای هم مطرح می‌شود و درخواستی داریم، با این پاسخ روبه‌رو می‌شویم که بوجه نیست! مبلغانی که درخواست می‌کنیم قطعا به گروه‌هایی که متقاضی اجرا هستند، تعلق می‌گیرد. متأسفانه در هفت، هشت ماه اخیر کمک دولت نسبت به سال قبل یک‌دهم شده است. انتقادهای ما همچنان پابرجاست اما حرف ما شنیده نمی‌شود.»

نامور ادامه داد: «سالانه هزاران نفر فارغ‌التحصیل از دانشگاه به سمت تماشاخانه‌های خصوصی می‌روند و

به دنبال بازار کار هستند. حمایت دولت از مجموعه‌های خصوصی می‌تواند بازار کار بهتری برای نسل جوان فراهم کند. با همه این شرایط معتمد می‌توان به آینده خوش‌بین بود و امیدوارم کمک‌های دولت به مجموعه‌های خصوصی دیگر در حد وعده باقی‌مانند و قول‌هایی که داده شده به ثمر برسد.» محمدجواد طاهری، مدیر مجموعه تئاتر شهر نیز مدتی قبل در گفت‌وگو با ایسنا درباره برنامه اجراهای این مجموعه نمایشی توضیح داده بود: «یک‌سری از گروه‌ها تمایل به اجرا دارند ولی امروزه بیشترین معضل گروه‌های نمایشی، نبود امکان اطلاع‌رسانی به تماشاگران است. یعنی از یک‌سو گروه‌های نمایشی نمی‌توانند اخبار و اطلاعات نمایش‌های خود را به مخاطبان برسانند و از سوی دیگر تماشاگران هم به دلیل موقعیت ویژه تئاتر شهر، امنیت لازم را برای حضور در مجموعه احساس نمی‌کنند و نمی‌توانند با فراغ بال و آرامش در این مجموعه به تماشای تئاتر بنشینند. طبیعا این شرایط باعث ایجاد نگرانی‌هایی در اغلب گروه‌ها شده است.»

او درباره راهکارهایی که تئاتر شهر می‌تواند برای حل این مشکلات پیشنهاد بدهد، گفت: «در یک نگاه منطقی، به دلیل نبود تماشاگر به همان دلایلی که برشمردم، گروه‌های نمایشی از نظر مالی آسیب می‌بینند و به هر صورت باید برای این موضوع فکری شود که چگونه می‌توانیم این‌زبان را جبران کنیم. از سوی دیگر می‌دانیم مرکز هنرهای نمایشی هم دچار دوستان داریم و معتقدیم می‌تواند جلوی یک‌سری از هزینه‌ها را بگیرد، این است که برای گروه‌هایی که در مجموعه نوبت اجرا دارند، البته نه به همه آنها بلکه برای یک‌سری از گروه‌ها، به تشخیص خودمان، شرایطی فراهم کنیم که بعدا در شرایطی بهتر بین ۱۵ تا ۲۰ اجرا داشته باشند تا خسارتی را که از اجرا در این مقطع متحمل می‌شوند، جبران کنند. از طرفی در بحث کمک هزینه‌ها هم امیدواریم بتوانیم با گروه‌ها همراهی داشته باشیم. آقای کاظم نظری، مدیرکل هنرهای نمایشی هم اعلام کرده است گروه‌های نمایشی از پرداخت ۲۰ درصد سهم کیشه به سالن معاف شوند. به این معنا که ۲۰درصدی را که قبلا از سهم فروش کیشه به مجموعه پرداخت می‌کردند، بخشیده شود. اینها تنها کارهایی است که برای جبران بخشی از ضرر گروه‌های نمایشی می‌توانیم انجام بدهیم.»

طاهری با تأکید بر ضرورت اجرای تئاتر در هر مقطعی یادآوری کرد: «در هر شرایطی چراغ تئاتر نباید خاموش شود. این حرف ما نیست و در تمام دنیا و در شرایطی سخت‌تر از وضعیت فعلی ما، تئاتر توانسته به حیات خود ادامه بدهد. استادان و بزرگان ما هم چنین نظری دارند. حال اگر تعدادی از دوستان مخالف اجرای تئاتر هستند، نه به‌عنوان مدیر تئاتر شهر بلکه به‌عنوان یک فعال تئاتری معتقدم نباید دچار چنین چالش‌هایی بشویم؛ چراکه تئاتر هم مانند هر حرفه دیگری باید بتواند به حیات خود ادامه بدهد.»

او در پاسخ به این پرسش که با توجه به تعطیلات تئاتر شهر به دلیل بازسازی، وضعیت اجراهای این مجموعه پیش از جشنواره تئاتر فجر چگونه خواهد بود، گفت: «اجراها قطعا شروع می‌شود. اجرای دو نمایش «شراه» و «فقط یک دقیقه طول می‌کشه» در سالن «سایه» و «شقایقی» از سر گرفته می‌شوند و قرار است دو نمایش تازه هم در کنار این آثار اجرای خود را آغاز کنند. در برنامه‌ریزی‌های قبلی ما عمدتا سالن‌ها دواجرانی تک‌تریف شده بودند ولی ممکن است یک‌سری سالن‌ها تک‌اجرائی بشوند که البته این موضوع درباره همه سالن‌ها و همه اجراها صدق نمی‌کند.»

طاهری در پایان درباره برنامه تالار اصلی که مدت‌هاست خالی‌مانده نیز گفت: «برنامه‌هایی برای این تالار داریم که هنوز قطعی نیست و به نظر می‌رسد قطعی‌ترین اجرای آن کاری از آقای دژآگام باشد که گویا در حال تمرین آن هستند.»

اخبار برگزیده

احمد بهرامی بهترین کارگردان جشنواره تالین شد

ایسنا: جشنواره بین‌المللی فیلم شب‌های سیاه تالین در حالی به کار خود پایان داد که فیلم «شهر خاموش» در نخستین نمایش جهانی خود در بخش مسابقه اصلی این رویداد سینمایی، موفق به دریافت جایزه بهترین کارگردانی برای احمد بهرامی شد. امسال هاید صفی‌پاری، تدوینگر باسابقه سینمای ایران، در کنار «الدیکو انادای» فیلم‌ساز مجارستانی نامزد اسکار (رئیس هیئت داوران)، «آدام بلاژ» آهنگ‌ساز اهل کشور مجارستان، «آندرس کلینرت» کارگردان آلمانی و «بیجایا جنه» بازیگر هندی، فیلم‌های بخش مسابقه اصلی تالین را داوری کردند. هیئت داوران در بیانیه‌ای درباره فیلم «شهر خاموش» نوشتند: «کارگردان با استفاده از مکانی غمگین و ویران‌شده، درام کهن و جهانی شبیه به یک تراژدی شکسپیر را به تصویر کشیده است. علاوه‌براین نقش‌آفرینی بازیگران نیز به‌عنوان فیلم‌بردار نمی‌توان فضای استعاری را با تصویرسازی شاعرانه در این فیلم فراموش کرد. این فیلم جشن سینما و هنر است». در فیلم «شهر خاموش» به نویسندگی و کارگردانی احمد بهرامی و تهیه‌کنندگی رضا محقق، بازیگرانی مانند باران کوثری، بابک کریمی، علی باقری، بهژاد دورانی، محسن مهری‌دروی، کریم و حبیب شرابی نقش‌آفرینی کرده‌اند و مسعود امینی‌تیرانی نیز به‌عنوان فیلم‌بردار و مصطفی وزیری نویز تیز این فیلم سینمایی را برعهده دارد. در خلاصه داستان این فیلم در سایت رسمی جشنواره تالین آمده است: بمانی به جرم قتل شوهرش ۱۰ سال را در زندان سبری کرده است و فرزندش را به خانواده شوهرش دادند. او‌که به‌طور موقت آزاد می‌شود، بلافاصله به دنبال پسرش می‌گردد. بمانی به کارگاه اسقاط ماشین می‌رود که ابی، برادرشوهرش در آنجا کار می‌کند؛ اما ادعا می‌کند که از سرنوشت پسرش چیزی نمی‌داند. باین‌حال او متوجه می‌شود که ابی کودک را به خانواده‌ای ثروتمند فروخته است. بمانی سعی می‌کند اطلاعات بیشتری از کارگران بگیرد؛ اما آنها در ازای دادن اطلاعات، درخواست ناشایستی دارند. او به‌عنوان یک مادر نامید، آماده است تا به سیم آخر برزند؛ اما نه آن‌طور که همه انتظار دارند. طبق اعلا پیشین امسال فیلم «جنگ جهانی سوم» از هومن سیدی و «خرس نیست» ساخته جعفر بناهی در بخش بهترین‌های جشنواره، فیلم «سونسوز» به کارگردانی رضا جمالی در بخش تازه رازاندازی‌شده منتخب منتقدان، فیلم کوتاه «آبان» ساخته عباس ظاهری و مهدیه طوسی در بخش آثار کوتاه و مستند «چطور جرئت کردی چنین آرزوی مسخره‌ای کنی» به کارگردانی مایا انابری و محصول مشترک ایران و بریتانیا هم در بخش غیرتئاتری به نمایش گذاشته شدند. جشنواره بین‌المللی فیلم تالین از تاریخ ۱۱ تا ۲۷ نوامبر (۲۰ آبان تا ۶ آذر) در کشور استونی برگزار شد.

آنتونیو باندراس مشعل را به تام هالند می‌دهد

مهر: آنتونیو باندراس می‌گوید تام هالند می‌تواند در بازسازی فیلم «زورو» در نقش این قهرمان افسانه‌ای بازی کند. او در مصاحبه‌ای جدید گفته است آماده است تا به قهرمان دیگری کمک کند تا این شغل را ببوشد. او گفت: اگر از من دعوت کنند تا درباره زوروی بعدی نظر بدهم، حتما این کار را می‌کنم؛ چرا که نه؟ من همان کاری را می‌کنم که آنتونیو هایکینز زمانی برای من انجام داد. به‌این‌ترتیب نادرست نانتها موانع در نقش دون دیگو دلاوِنا یا زوروی بازی می‌کرد بلکه تام هالند را به‌عنوان جانشین خود انتخاب کرده است. او با هالند در فیلم «آنجارت»ه سونی که بر مبنای بازی‌های ویدئویی محبوب پلی استیشن ساخته شده، بازی کرده است. باندراس با اشاره به «آنجارت»ه گفت هالند بسیار پراثری و سرگرم‌کننده است. باندراس نخستین بار سال ۱۹۹۸ در «نقاب زورو» بازی کرد. در آن فیلم آنتونیو هایکینز در نقش دون دیگو دلاوِنا یا زوروی بازی می‌کرد که پس از سال‌ها به دنبال فردی است که این مسئولیت را به دوش بکشد و این کار را به آلخاندرو با بازی باندراس می‌سپارد. کاترین زتا جونز دیگر بازیگر این فیلم بود. موفقیت فیلم موجب شد تا سال ۲۰۰۵ ادامه‌ای بر آن ساخته شود که از نظر منتقدان و در کیشه هم چندان موفق ظاهر نشد. باندراس به‌زودی با صدایشگی در «گربه چکمه‌پوش: آخرین آرزو» به سینماها بازمی‌گردد. فعلا که از ساخت دوباره فیلم‌های «زورو» خبری منتشر نشده و تام هالند هم در حال بازی در سریال «اتاق شلوغ» برای اپل‌پلاس است و قرار است در نقش بازیگر و رقصنده افسانه‌ای فرد آستر در فیلم زندگی‌نامه‌ای او برای سونی جلوی دوربین برود. «زورو» شخصیتی داستانی است که جانستون مک‌کالی در سال ۱۹۱۹ آن را خلق کرد و فیلم و کتاب‌های زیادی بر مبنای آن خلق شد. زورو که در زبان اسپانیایی به معنی روایت است، نام هویت مخفی دون دیگو دلاوگا، نجیب‌زاده‌ای است که در دوران سلطه اسپانیا بر کالیفرنیا، زندگی می‌کند.

استراتژی توسعه ایران

چرا ایران عقب ماند؟ چگونه پیشرفت کنیم؟

محمد فاضلی:عباس میرزا ۲۰۰ سال پیش بعد از شکست از روسیه از نماینده فرانسه پرسید «نمی‌دانم این قدرتی که شما را بر ما مسلط کرده چیست و موجب ضعف ما و ترقی شما چه؟».

این پرسش عباس میرزا، نماد جست‌وجوی ۲۰۰ساله ما ایرانیان به دنبال توسعه شده است. مجتبی لشکرپلویکی در کتاب «استراتژی توسعه ایران: چرا ایران عقب ماند؟ چگونه پیشرفت کنیم؟» تلاش کرده است به شکلی متفاوت از سایر کتاب‌هایی که درباره توسعه ایران خوانده‌ام، به سؤال عباس میرزا پاسخ دهد. فصل اول طرح مسئله توسعه‌نیافتگی و شرح مختصری بر درگیری شخصی نویسنده با این مسئله است. نویسنده سپس در ۱۰ فصل، دیدگاه‌های ۱۰ نفر از محققانی را که درباره توسعه‌نیافتگی ایران تأمل و نظروری کرده‌اند، خیلی خلاصه شرح می‌دهد. ارزش‌افزوده کتاب برای خواننده در این ۱۰ فصل این است که:

۱. با طیف وسیعی از علل ذکرشده برای

توسعه‌نیافتگی ایران آشنا می‌شود؛

۲. دیدگاه هر محقق را در قالب گزاره‌هایی روشن و یک نمودار که نویسنده آن را برداشت شخصی خود از نظام فکری هر محقق نامیده، مشاهده می‌کند.

موزه سینمای ایران در ادامه انتشار سلسله برنامه‌های تاریخ شفاهی خود به مناسبت رادزور زنده‌یاد جمشید مشایخی بازیگر پیش‌کسوت سینما، تئاتر و تلویزیون بخش‌هایی از گفت‌وگوی این هنرمند را منتشر کرده است. جمشید مشایخی با بیان اینکه در سال ۱۳۳۶ ازدواج کرده است، گفت: «بدم می‌آید پدرم دوستی داشت که ما را در بریند باگشا کرده بود. وقتی از ماشین او پیاده شدیم، او من خواست تا درهای ماشین را ببندم و بعد به رستوران بروم. بستن درها کمی طول کشید و در حدود صد قدم از آنها عقب افتادم، به بیکاره در یکی از رستوران‌های آنجا مرحوم تختی را دیدم که تنها نشسته بود و روزنامه می‌خواند. دلم نیامد سلام نکرده از او بگذرم زیرا او را خیلی دوست داشتم و از طرفی هم نمی‌خواستم خلوت او را به هم بزنم. به‌هرترتیب داخل رستوران رفتم، به او

وقتی جمشید مشایخی دوست داشت شبیه غلامرضا تختی شود

سلام کردم و او با خوش‌رویی من را بغل و دعوت کرد تا پیش او بنشینم. وقتی از او جدا شدم، پیش خودم گفتم خدایا اگر روزی در کارم شهرتی پیدا کردم، از تو می‌خواهم مانند تختی فروتن باشم». او ادامه داد: «بعد از پایان فیلم سینمایی «کاو»، مسعود کیمیایی از من دعوت کرد تا در فیلم «قیصر» حضور داشته باشم. ابتدا قرار بود نقش فرمان را من و نقش خان‌دایی را محمدعلی کشاورز بازی کند که او نیامد و زمانی که قبول کردم و رفتم سر صحنه فیلم‌برداری متوجه شدم مسعود کیمیایی نقش را عوض کرد؛ یعنی نقش فرمان را به ناصر ملک مطیعی و خان‌دایی را به من داد و این شروع کار من در سینما حرفه‌ای بود و بعد از آن در فیلم‌های زیادی همچون «شازده احتجاب»، «سوته‌دلان»، «چشمه»، «سلطان صاحبقران»، «نفرین» و… حضور پیدا کردم. فیلم «نفرین» ساخته

می‌پردازد. او معتقد است این خلیقات می‌توانند سد راه توسعه شوند. (ص. ۱۵۵) این خلیقات رسوب‌های ته‌نشین‌شده در ایرانیان به‌واسطه اثر تاریخ و جغرافیاست اما تاریخ و جغرافیا فقط در خلیقات بروز نکرده‌اند بلکه لایه دوم مدل تبیین‌گر نویسنده راجع به نهادهاست، یعنی «مجموعه مناسبات تثبیت‌شده در طول زمان که تعامل بین آدم‌ها را تنظیم می‌کند… نهادها گرامر زندگی جمعی‌اند». (ص. ۱۵۹) شرح انواع نهادها بخش مهمی از مدل چندسطحی را در بر می‌گیرد. لایه سوم، تبیین‌کننده توسعه‌نیافتگی «ظرفیت محدود حکمرانی و حل مسائل ملی» (ص. ۱۶۸) است. این ظرفیت محدود هم خود متأثر از ساختار نهادهاست. نویسنده این «روایت سه‌لایه توسعه‌نیافتگی ایران» را رستنا نام‌گذاری کرده است (ص. ۱۷۱). این روایت سه‌لایه توسعه معرفی علی‌تاریخ و جغرافیای ایران قرار دارد که خلیقات ایرانیان را شکل داده است. روایت‌های ساده‌تر (ص. ۱۷۱) و پیچیده‌تری (ص. ۱۷۲) از این مدل هم در کتاب ارائه شده است. نگاه لشکرپلویکی به عوامل توسعه‌نیافتگی خطی نیست و تأثیر متقابل و چرخه‌ای عوامل را تحلیل می‌کند و به‌این‌ترتیب می‌کوشد تصویری پویا (دینامیک) از چرخه‌های شوم یا دور‌های باطل توسعه‌نیافتگی ارائه کند. او به‌این‌ترتیب هفت چرخه‌ای را شناسایی می‌کند که توسعه‌نیافتگی را خلق کرده و تداوم می‌بخشند، چرخه‌های تداوم ترتیبات سیاسی

